

Ref 62

Ett bolags inkomster som beräknas enligt en s.k. effektiv-räntemetod och som enligt god redovisningssed är ränta, har inte ansetts vara ränteinkomster vid tillämpningen av bestämmelserna om avdragsbegränsning för negativa räntenetton. Vid förvärv av en fordran har endast den del av den avtalade räntan som belöper på tid efter förvärvet ansetts vara ränteinkomst hos bolaget vid beräkningen av räntenettet. Förhandsbesked om inkomstskatt.

24 kap. 2 och 3 §§ inkomstskattelagen (1999:1229)

Högsta förvaltningsdomstolen meddelade den 26 november 2021 följande dom (mål nr 7327-20).

Bakgrund

1. Utgångspunkten är att ränteutgifter är avdragsgilla vid inkomstbeskattningen av en näringsverksamhet. Det finns dock bestämmelser som begränsar rätten till avdrag. För vissa företag, bl.a. aktiebolag, finns det en generell avdragsbegränsning för negativa räntenetton som innebär att endast en viss del av räntenettet är avdragsgillt. Med negativt räntenetto avses skillnaden mellan ränteutgifter som ska dras av och ränteinkomster som ska tas upp, om ränteutgifterna överstiger ränteinkomsterna.

2. Vid tillämpningen av de bestämmelser som på olika sätt begränsar rätten till avdrag för ränteutgifter avses med ränteutgifter ränta och andra utgifter för kredit, och utgifter som är jämförbara med ränta. Med ränteinkomster avses inkomster som motsvarar ränteutgifter.

3. Intrum Invest AB förvärvar portföljer av förfallna fordringar till ett pris som understiger fordringarnas nominella belopp. Priset är ett förhandlat marknadspris och avspeglar osäkerheten i fordringarna samt pengars tidsvärde. Bolaget ansökte om förhandsbesked för att få klarhet i hur inkomsterna från portföljerna ska behandlas vid beräkningen av bolagets räntenetto. Av ansökan framgår följande.

4. I samband med köp av en portfölj redovisas portföljen till upplupet anskaffningsvärde med tillämpning av en s.k. effektiv-räntemetod. Metoden innebär att det redovisade värdet av varje portfölj motsvaras av nuvärdet av alla förväntade framtida

kassaflöden, diskonterade med en effektivränta som fastställts vid förvärvet av portföljen.

5. De förväntade kassaflödena inkluderar betalning av kapitalfordran, upplupna räntor och avgifter och baseras på en sannolikhetsbedömning av vad som förväntas erläggas av gäldenären minskat med förväntade inkasseringskostnader. Avgifterna som inkluderas i kassaflödena är exempelvis påminnelseavgifter, inkassoavgifter och kostnader för betalningsförelägganden hos Kronofogdemyndigheten.

6. Effektivräntan fastställs för varje portfölj med kassaflödesprognoserna och förvärvspriset inklusive transaktionskostnader som grund. Effektivräntan används sedan för diskontering av kassaflödena under portföljens hela livslängd.

7. Bolagets redovisning är förenlig med Bokföringsnämndens allmänna råd om årsredovisning och koncernredovisning (BFNAR 2012:1). Skillnaden mellan de prognosticerade kassaflödena och portföljens anskaffningsutgift redovisas som en intäkt fördelad över inkasseringssperioden. Enligt god redovisningssed är intäkten en ränteintäkt. Ränteintäkten ett visst räkenskapsår är enligt effektivräntemetoden lika med den finansiella tillgångens redovisade värde multiplicerat med effektivräntan. Ränteintäkten redovisas som en del av nettoomsättningen i resultaträkningen.

8. Löpande under året görs översyner av kassaflödesprognoserna och det redovisade värdet på portföljen kan komma att justeras under innehavstiden. Om inkasseringen skiljer sig från förväntan eller om förväntningarna förändras över tid ger det upphov till vinster eller förluster utöver ränteintäkten. Dessa vinster eller förluster klassificeras enligt god redovisningssed inte som en ränteinkomst eller ränteutgift.

9. I ansökan om förhandsbesked frågade bolaget om de inkomster som genereras vid tillämpningen av effektivräntemetoden på förfallna fordringar, och som enligt god redovisningssed är ränta, ska anses vara ränteinkomster vid beräkningen av bolagets räntenetto. Bolaget ville även veta om svaret på frågan ändras om bolaget väljer att redovisa räntan som en del av de finansiella posterna i stället för som en del av nettoomsättningen. För det fall ränta som beräknas enligt effektivräntemetoden inte anses vara en ränteinkomst ville bolaget få klarlagt om den del av inkomsten som motsvarar avtalad ränta på fordringarna är en ränteinkomst för bolaget.

10. Skatterättsnämnden ansåg att de inkomster som genereras vid tillämpningen av effektivräntemetoden inte är ränteinkomster

och att svaret inte ändras om räntan redovisas som en del av de finansiella posterna. Vidare bedömde nämnden att den del av inkomsterna som motsvarar avtalad ränta och som belöper på tid efter bolagets förvärv av fordringarna är ränteinkomster hos bolaget.

Yrkanden m.m.

11. *Skatteverket* yrkar att förhandsbeskedet ska fastställas.

12. *Intrum Invest AB* yrkar att de inkomster som genereras enligt effektivräntemetoden ska anses vara ränteinkomster vid tillämpningen av bestämmelserna om avdragsbegränsning för negativa räntenetton.

Skälen för avgörandet

Frågan i målet

13. Huvudfrågan i målet är om inkomster som beräknas enligt effektivräntemetoden och som enligt god redovisningssed är ränta ska anses vara ränteinkomster vid tillämpningen av bestämmelserna om avdragsbegränsning för negativa räntenetton.

Rättslig reglering m.m.

14. I 24 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) finns bestämmelser om bl.a. räntor i inkomstslaget näringsverksamhet. Vad som avses med ränteutgifter och ränteinkomster vid tillämpningen av bestämmelserna i kapitlet definieras i 2 och 3 §§. Med ränteutgifter avses ränta och andra utgifter för kredit, och utgifter som är jämförbara med ränta. Med ränteinkomster avses inkomster som motsvarar ränteutgifter.

15. I 21–29 §§ finns bestämmelser om avdragsbegränsning för negativa räntenetton. Med negativt räntenetto avses enligt 23 § skillnaden mellan ränteutgifter som ska dras av och ränteinkomster som ska tas upp, om ränteutgifterna överstiger ränteinkomsterna. Enligt 24 § första stycket får ett företag bara dra av ett negativt räntenetto med högst 30 procent av avdragsunderlaget. Avdragsunderlaget utgörs enligt 25 § av resultatet av näringsverksamheten beräknat på visst sätt.

16. Avdragsbegränsningen för negativa räntenetton har föranletts av direktiv (EU) 2016/1164 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (direktivet mot skatteundandraganden) samt av

OECD:s rekommendationer avseende ränteavdragsbegränsningar (åtgärd 4) inom det s.k. BEPS-projektet mot skattebaseroering och vinstförflyttning. Avdragsbegränsningen ska enligt förarbetena vara förenlig med direktivet och OECD:s rekommendationer (prop. 2017/18:245 s. 83).

17. Syftet med avdragsbegränsningen är dels att öka neutraliteten mellan finansiering med eget och lånat kapital, dels att motverka internationell skatteplanering med ränteavdrag (a. prop. s. 84).

Högsta förvaltningsdomstolens bedömning

Räntebegreppet

18. Begreppet ränta har tidigare inte varit definierat i inkomstskattelagen. I praxis har man i fråga om avkastningen på en fordran i regel skilt mellan ränta och kapitalvinst. Ränta har karaktäriserats som en förutsebar ersättning för kredit som beräknas utifrån kreditbelopp och kredittid. Till kapitalvinst har hänförts sådan avkastning som inte beror på och inte kan beräknas på grundval av låneavtalet (se bl.a. RÅ 1997 ref. 44, RÅ 2001 ref. 21, HFD 2021 ref. 30 och prop. 1989/90:110 s. 459).

19. De nu aktuella bestämmelserna i 24 kap. inkomstskattelagen trädde i kraft den 1 januari 2019. Definitionerna av ränteutgifter och ränteinkomster gäller endast vid tillämpningen av bestämmelserna i det kapitlet. Av förarbetena framgår att definitionerna har utformats för att räntebegreppet ska fylla avsedd funktion inom ramen för bestämmelserna i kapitlet och med beaktande av vad som följer av direktivet mot skatteundandraganden och OECD:s BEPS-rekommendationer (prop. 2017/18:245 s. 208). Tidigare praxis rörande räntebegreppet ger därför endast begränsad vägledning vid tolkningen av definitionerna.

20. I förarbetena anges följande. Rättedefinitionen bör ta sikte på ränta i ekonomisk mening. En sådan utformning följer av direktivet och av OECD:s rekommendationer. I dessa avses med räntekostnader kostnader för alla former av skulder, andra kostnader som ekonomiskt motsvarar ränta och kostnader som uppkommer i samband med införskaffande av kapital, enligt vad som definieras i nationell rätt. Definitionen av ränteutgifter har utformats i linje med detta. Det anges vidare att med ränta avses det belopp som låntagaren ska betala till långivaren utöver kapitalbeloppet som ersättning för att låna pengar, oavsett den beteckning som avtalsparterna har valt att ge ersättningen (a. prop. s. 209 f.).

21. Även definitionen av ränteinkomster har utformats med direktivet och OECD:s rekommendationer som förebild. Genom definitionen har det etablerats ett samband mellan ränteutgifter och ränteinkomster som behöver beaktas vid bedömningen av vad som är en ränteinkomst. I förarbetena beskrivs detta samband så, att avgörande för prövningen av om en inkomst är en ränteinkomst är om den skulle vara en ränteutgift om den som uppbär inkomsten i stället hade haft motsvarande utgift (a. prop. s. 216 f.).

Redovisningens betydelse

22. Under förutsättning att ett bolags redovisning är upprättad i enlighet med god redovisningssed antas redovisningen återspegla den faktiska och ekonomiska innebörden av genomförda transaktioner och ge en rättvisande bild av hur bolagets resultat och ställning har utvecklats under året (jfr HFD 2014 ref. 10). Av förarbetena till ränteavdragsbegränsningsreglerna framgår att god redovisningssed bör tillämpas som en utgångspunkt när det gäller bedömningen av vad som ska anses vara en ränteutgift respektive en ränteinkomst, i den mån inte annat framgår av bestämmelserna i 24 kap. inkomstskattelagen (a. prop. s. 210 och 220).

23. För att en utgift eller en inkomst som har redovisats som ränta i enlighet med god redovisningssed ska anses vara ränta även enligt definitionen i 24 kap. inkomstskattelagen krävs alltså att utgiften eller inkomsten är att betrakta som ränta i ekonomisk mening på det sätt som avses i definitionen. En prövning ska därför göras i det enskilda fallet av om den utgift eller inkomst som enligt god redovisningssed är ränta, motsvarar ränta enligt definitionen.

Är inkomster beräknade enligt effektivräntemetoden ränteinkomster?

24. Bolaget förvärvar portföljer av förfallna fordringar till ett pris som understiger fordringarnas nominella belopp. Vid förvärvstillfället uppskattar bolaget förväntade kassaflöden, dvs. förväntad nettoavkastning på investeringen i portföljen. Den uppskattade avkastningen redovisas i enlighet med effektivräntemetoden som en intäkt fördelad över inkasseringsperioden och är enligt metoden en ränteintäkt. Enligt lämnade förutsättningar är en tillämpning av effektivräntemetoden i den aktuella situationen förenlig med god redovisningssed.

25. Den inkomst som bolaget räknar fram enligt effektivräntemetoden bygger på bolagets kalkyler och uppskattningar av framtida kassaflöden och på anskaffningsutgiften för portföljen.

Fordringarnas nominella belopp och den ränta som gäldenärerna och den ursprungliga borgenären har kommit överens om saknar i princip betydelse för storleken på den enligt metoden beräknade inkomsten. Vid fastställandet av effektivräntan har hänsyn tagits till samtliga betalningar som gäldenären förväntas erlagga, t.ex. amorteringar, upplupna räntor och avgifter. Den inkomst som beräknas enligt effektivräntemetoden består alltså inte enbart av ersättning för den kredit som bolaget tillhandahåller gäldenären. Om bolaget hade haft motsvarande utgift hade det inte varit fråga om enbart ränta utan även om t.ex. avbetalning av kapitalbeloppet.

26. Mot den här bakgrunden drar Högsta förvaltningsdomstolen slutsatsen att den inkomst som beräknas enligt effektivräntemetoden och som enligt god redovisningssed är ränta inte är en ränteinkomst för bolaget vid tillämpningen av 24 kap. inkomstskattelagen. Bedömningen ändras inte om inkomsten enligt metoden redovisas på ett annat sätt av bolaget.

Är den del av inkomsterna som motsvarar avtalad ränta på fordringarna ränteinkomster hos bolaget?

27. Vid bolagets förvärv av fordringarna sker ett borgenärsbyte utan att de andra ursprungligen avtalade villkoren ändras. Den ränta som har avtalats mellan gäldenärerna och den ursprungliga borgenären är en ersättning för kredit och utgör ränta enligt definitionerna i 24 kap. 2 och 3 §§ inkomstskattelagen.

28. God redovisningssed bör enligt förarbetena styra i frågan avseende till vilket år en ränteutgift eller ränteinkomst ska hänföras (prop. 2017/18:245 s. 220). Att resultatet av en näringsverksamhet ska beräknas enligt bokföringsmässiga grunder och inkomster tas upp som intäkt och utgifter dras av som kostnad det beskattningsår som de hänför sig till enligt god redovisningssed följer vidare av 14 kap. 2 § inkomstskattelagen.

29. Mot den bakgrunden framstår det enligt Högsta förvaltningsdomstolens mening som rimligt att låta de principer som ligger till grund för god redovisningssed vara avgörande för vilken av borgenärerna som vid ett borgenärsbyte ska beakta en ränteinkomst vid beräkningen av räntenettet. En ränteinkomst ska alltså beaktas enbart av den borgenär som var fordringsinnehavare och kreditgivare under den tid som räntan belöper på.

30. Följaktligen är det endast den del av inkomsterna som motsvarar avtalad ränta och som belöper på tid efter bolagets

förvärv av fordringarna som utgör ränteinkomster hos bolaget vid beräkningen av räntenettot.

Sammanfattande slutsatser

31. Den inkomst som beräknas enligt effektivräntemetoden är inte en ränteinkomst för bolaget vid tillämpningen av bestämmelserna om avdragsbegränsning för negativa räntenetton. Denna bedömning ändras inte om inkomsten enligt metoden redovisas på ett annat sätt av bolaget. Endast den del av bolagets inkomster som motsvarar avtalad ränta och som belöper på tid efter bolagets förvärv av fordringarna är ränteinkomster hos bolaget vid beräkningen av räntenettot.

32. Skatterättsnämndens förhandsbesked ska därför fastställas.

Högsta förvaltningsdomstolens avgörande

Högsta förvaltningsdomstolen fastställer Skatterättsnämndens förhandsbesked.

I avgörandet deltog justitieråden *Jäderblom, Ståhl, von Essen, Anderson* och *Jönsson*. Föredragande var justitiesekreteraren *Jenny Björstrand*.

Skatterättsnämnden (2020-12-14, Eng, ordförande [skiljaktig], Pettersson [skiljaktig], Bengtsson [skiljaktig], Hammarström, Pahlsson, Sundin och Werkell):

Förhandsbesked

Frågorna 1 och 2: De inkomster som genereras vid tillämpning av effektivräntemetoden och som enligt god redovisningssed utgör ränta, utgör inte ränteinkomster enligt 24 kap. 3 § inkomstskattelagen. Svaret ändras inte om räntan redovisas som en del av de finansiella posterna i stället för som en del av nettoomsättningen.

Fråga 3: Den del av inkomsterna som motsvarar avtalad ränta som belöper på tid efter Intrum Invest AB:s förvärv av fordringarna utgör ränteinkomster hos bolaget.

Skatterättsnämndens bedömning

Frågorna 1 och 2

Bolaget förvärvar portföljer av förfallna fordringar till ett pris som understiger fordringarnas nominella belopp och redovisar fordringarna till

upplupet anskaffningsvärde med tillämpning av effektivräntemetoden. Frågorna 1 och 2 gäller om de inkomster som genereras vid tillämpning av effektivräntemetoden och som enligt god redovisningssed utgör ränta, utgör ränteinkomster enligt 24 kap. 3 § inkomstskattelagen, IL.

Med ränteinkomster avses enligt den bestämmelsen inkomster som motsvarar ränteutgifter enligt 2 §. Med ränteutgifter avses enligt 2 § ränta och andra utgifter för kredit samt utgifter som är jämförbara med ränta.

Enligt förarbetena bör god redovisningssed tillämpas som en utgångspunkt vid bedömningen av vad som ska anses utgöra en ränteinkomst eller ränteutgift. Det anges dock gälla ”i den mån inte annat framgår nedan [...]” (se prop. 2017/18:245 s. 210). Vidare anförs att kapitalförluster och kapitalvinster som utgångspunkt inte omfattas av uttrycket ränta och det finns också uttalanden om vilka avgifter som är att anse som andra utgifter för kredit (se a. prop. s. 210 ff. och 357 f.). Enligt Skatterättsnämndens uppfattning är det oklart i vilken omfattning redovisningen avses kunna påverka den skatterättsliga klassificeringen.

I praxis har förutsedd värdestegring eller ersättning på fordringar betraktats som ränta medan oförutsedd värdestegring har betraktats som kapitalvinst. I RÅ 1977 ref. 39, där det tycks ha ansetts osäkert vilket belopp borgenären sammanlagt skulle komma att erhålla som avbetalning på skuldebrev, ansågs kapitalvinst uppkomma när avbetalningarna översteg köpeskillingen för skuldebrev.

I aktuellt fall finns det också en osäkerhet i fordringarna. I effektivräntemetoden ingår att bolaget gör prognoser över förväntade framtida kassaflöden på fordringarna. När inkasseringen skiljer sig från förväntan eller förväntningarna förändras över tid uppkommer det vinster eller förluster utöver ränteintäkten. Även om effektivräntan som fastställs vid förvärvet är densamma under portföljens hela livslängd, anser Skatterättsnämnden att förekomsten av de nämnda vinsterna och förlusterna talar emot att ränteintäkterna som beräknas enligt effektivräntemetoden är så förutsebara att de kan betraktas som ränteinkomster i skattehänseende.

Vidare talar likformighetskäl emot att lägga redovisningen till grund för den skatterättsliga klassificeringen i den aktuella situationen. Om redovisningen läggs till grund för bedömningen kan vad som anses utgöra ränteinkomster enligt 24 kap. 3 § komma att skilja sig åt mellan olika skattskyldiga, vilket i sin tur kan leda till en olikartad beskattning. Det bör också beaktas att syftet med bestämmelserna om avdragsbegränsning för negativa räntenetton bl.a. är att motverka internationell skatteplanering med ränteavdrag (se a. prop. s. 84), vilket talar för att uttrycket ränteinkomster bör tolkas restriktivt.

Mot den bakgrunden finner Skatterättsnämnden att de inkomster som genereras vid tillämpning av effektivräntemetoden och som enligt god redovisningssed utgör ränta, inte kan anses utgöra ränteinkomster enligt 24 kap. 3 §. Bedömningen ändras inte om bolaget väljer att redovisa räntan

som en del av de finansiella posterna i stället för som en del av nettoomsättningen i resultaträkningen.

Fråga 3

Nästa fråga är om den del av inkomsterna som motsvarar avtalad ränta på fordringarna utgör ränteinkomster hos bolaget.

Vid bolagets förvärv av fordringarna sker ett borgenärsbyte. Såvitt framgår av handlingarna innebär borgenärsbytet inte att några andra av de ursprungligen avtalade villkoren ändras. Den ränta på fordringarna som avtalades mellan gäldenären och den ursprungliga borgenären är ett belopp som gäldenären ska betala till borgenären utöver kapitalbeloppet som ersättning för att låna pengar (jfr a. prop. s. 210). Det är vidare en förutsebar ersättning som beror på och kan beräknas på grundval av låneavtalet (jfr t.ex. RÅ 1997 ref. 44 och RÅ 2001 ref. 21 I). Den avtalade räntan är dessutom inte en sådan tillskriven ränta på kundfordringar som enligt förarbetena inte omfattas av definitionen av ränta (jfr a. prop. s. 211 och 358).

Mot den bakgrunden är Skatterättsnämndens uppfattning att den avtalade räntan omfattas av definitionen av ränteinkomster i 24 kap. 3 §. Till skillnad mot vad som gäller vid klassificeringen av inkomsten bör god redovisningssed styra i frågan avseende till vilket år en ränteinkomst ska hänföras (se a. prop. s. 210).

Vad gäller ränta som belöper på tid före bolagets förvärv av fordringarna följer av god redovisningssed att tidigare borgenär bör redovisa en ränteintäkt det år som räntan belöper sig på. Om räntan skulle få beaktas även av bolaget skulle samma ränteinkomst kunna ingå i räntenettet hos flera parter. Med hänsyn till lagstiftningens systematik och syfte anser Skatterättsnämnden att en ränteinkomst endast bör kunna ingå i räntenettet vid ett tillfälle. Ränta som belöper på tid före bolagets förvärv av fordringarna kan därför inte anses utgöra ränteinkomster hos bolaget och det gäller oavsett om bolaget enligt god redovisningssed ska redovisa räntan som en ränteintäkt det år som den faktiskt betalas.

Det är därmed den del av inkomsterna som motsvarar avtalad ränta som belöper på tid efter bolagets förvärv av fordringarna som ska anses utgöra ränteinkomster hos bolaget.

Eng. Pettersson och Bengtsson var skiljaktiga och anförde:

Frågorna 1 och 2

Det går inte direkt av lagtexten att utläsa vad som gäller i förevarande fall. De allmänna uttalanden som finns i förarbetena ger stöd för skilda principer som kan vara svåra att förena. Det talas om att redovisningen ska vara en utgångspunkt, men det är inte tydligt vad som avses med det.

Enligt förarbetena är utgångspunkten att kapitalvinster och kapitalförluster inte omfattas av uttrycket ränta. De flesta avgöranden som gäller gränsdragningen mellan ränta och kapitalvinst avser inte kreditförsämrade fordringar. I RÅ 1977 ref. 39 hade fordringar visserligen förvärvats till ett pris som understeg fordringarnas nominella belopp. Målet gällde dock återbetalning av de ursprungliga fordringsbeloppen, inte räntan på dessa.

Vi har svårt att se att avgörandet ger uttryck för en generell princip för hur man ska dra gränsen mellan amortering och ränta på kreditförsämrade fordringar.

Den avgörande frågan i ärendet är om man vid bedömningen ska utgå från att bolaget förvärvat de enskilda och ursprungliga fordringarna som ingår i portföljen eller att det förvärvat en portfölj av fordringar.

Ser man det som att förvärvet avser de enskilda fordringarna innebär förvärvet i princip bara ett borgenärsbyte. Såvitt framgår av handlingarna är parternas rättigheter och skyldigheter i förhållande till varandra oförändrade och det enda som hänt är att en borgenär ersatts av en annan. Om man i stället anser att det som förvärvas är en portfölj av fordringar blir bilden en annan. Pris och andra villkor utgår från de enskilda fordringarna, men affären får andra ekonomiska förutsättningar genom att köpet avser en stor mängd fordringar.

Vi anser att man vid bedömningen ska utgå från att förvärvet avser en portfölj av fordringar och från vad som enligt ett vedertaget ekonomiskt synsätt utgör ränta. Med den utgångspunkten är vår uppfattning att den metod som tillämpas i redovisningen – effektivräntemetoden – bäst definierar vad som är en ränteinkomst.

Vidare anser vi att den ränta som räknas fram enligt effektivräntemetoden är tillräckligt förutsebar för att kunna godtas som ränta i skattehänseende. Avkastningen på portföljnivå är möjlig att prognostisera och i ett fall som det nu aktuella bygger dessutom hela affärsverksamheten på att prognoserna är tillförlitliga. Även om de bakomliggande prognoserna i vissa fall måste justeras och de belopp som betalas i vissa fall skiljer sig från vad som förväntats anser vi därför att räntan är tillräckligt förutsebar.

Effektivräntemetoden kan leda till att sådana avgifter som i ett enskilt kreditförhållande inte skulle anses utgöra ränta kommer att behandlas som ränteinkomster. Med perspektivet att det som förvärvats – och det avkastningen avser – är en portfölj av fordringar är det emellertid naturligt att behandla avkastningen på portföljen som en helhet.

I förarbetena finns uttalanden om s.k. tillskriven ränta på kundfordringar. Tillskriven ränta är som vi ser det något annat än det som förevarande ärende gäller. Det är en internt beräknad räntekomponent i en fordran som inte löper med ränta. I aktuellt fall har dessutom det som ursprungligen var kundfordringar överlåtits och ändrat karaktär.

Ett alternativ är att se till det enskilda och ursprungliga fordringsförhållandet och låta bedömningen av vad som utgör ränta styras av vad som överenskommit i kreditavtalet. Problemet med den metoden är att den inte återspeglar den ekonomiska innebörden av avkastningen på den investering som avkastningen avser, dvs. förvärvet av portföljen av fordringar. En praktisk aspekt är vidare att komplexiteten torde öka för företagen.

Mot den bakgrunden anser vi att räntan som beräknas enligt effektivräntemetoden utgör ränteinkomster enligt 24 kap. 3 §. Svaret ändras inte

HFD 2021

Ref 62

om räntan redovisas som en del av de finansiella posterna i stället för som en del av nettoomsättningen.

Fråga 3

Med synsättet ovan förfaller fråga 3. Om det är räntan enligt de ursprungliga kreditavtalen som ska behandlas som ränteinkomster, delar vi emellertid majoritetens uppfattning att det endast är den del av räntan som belöper på tid efter bolagets förvärv av fordringarna som utgör ränteinkomster hos bolaget.